

РЕШЕНИЕ

№ 5611

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11182** по описа за **2025** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството е по жалба на председателя на Комисия за противодействие на корупцията /КПК/, представлявана от гл. юриск. А. М., срещу Решение № 3136 от 18.08.2025 г., постановено по н.а.х.дело № 15905/2024 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 106-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № КПК-НП-302/25.09.2024 г., издадено от А. Т. С. - председател на Комисията за противодействие на корупцията /КПК/, с което на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК, обн. в ДВ бр. 84 от 06.04.2023 г., в сила от същата дата/ на С. Г. С., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган. Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон. Иска се АС-София – град да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и вместо него, да реши спора по същество, като потвърди издаденото НП. В с.з. се представлява от гл. юриск. А. М., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв. П., който изразява становище по жалбата като счита същата за неоснователна и претендира разноски по чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава становище за

законосъобразност на оспореното решение.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно, на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни въпроси като е налице забрана за нови фактически установявания и проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, при осъществения контрол, съдът намира, че фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на разпитаните свидетели и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствата по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административно-наказателното производство.

За да потвърди НП, СРС е мотивирал решаващ извод, че при съставянето на АУАН и издаване на НП не е допуснато нарушение на материалния закон, но нарушението представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящият състав на съда споделя напълно правните доводи на СРС.

Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Б. И. преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Приложеното поле на визирания нормативен регламент се определя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които съответното нарушение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. Действително, в конкретния случай жалбоподателят е встъпил в длъжност на 09.11.2023 г. и своевременно е изпълнил задължението си да подаде встъпителна декларация като неподадената годишна такава обхваща кратък времеви период от 09.11.2023 до 31.12.2023 г. Налице е липса на предходни нарушения на ЗПК и последващо добросъвестно изпълнение на правното задължение чл. 49, ал. 1, т. 2 ЗПК на 02.08.2024 г., след като е бил уведомен от контролните органи, но преди съставянето на АУАН и НП, в която декларация на практика не са отразени подлежащи на обявяване факти, различни от вече декларираните. Липсват фактически данни и за настъпването на други, макар и несъставомерни вредни последици. Правилно, от въззивния съд е преценено, че всички тези обстоятелства, преценени самостоятелно и в своята съвкупност, мотивират несъмнен извод, че процесният случай е маловажен, тъй като се отличава драстично от нарушенията от съответния вид и че наказващият орган е допуснал порок при формиране на вътрешното си убеждение по правото, като е експлицитно е отказал да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

Фактът на образуваното административнонаказателно производство е напълно достатъчен да дисциплинира въззивника и да съдейства за формиране в съзнанието му на своеобразен контрамотив за въздържане от извършването на други правонарушения. Правилно, с процесното решение, на основание чл. 63, ал. 4 ЗАНН, жалбоподателят е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание „глоба“.

По изложените съображения АССГ намери, че обжалваното въззивно решение като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Разноски, при изхода на спора следва да се присъдят на проц. представител на ответника по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА. С оглед обема на извършената работа и факт. и правна сложност на случая съдът намира, че същите следва да са в размер на 250 евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК, вр. с чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, 4-и касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3136 от 18.08.2025 г., постановено по н.а.х.дело № 15905/2024 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 106-ти състав;

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията /КПК/ ДА ЗАПЛАТИ на адв. М. Т. П. – САК, ЕГН [ЕГН], сума в размер на 250 /двеста и петдесет/ евро, разноски по делото, на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.